

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่งนา
อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๖

.....

ตามที่กระทรวงมหาดไทยแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันเมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ปรับใช้ในส่วนที่สอดคล้องหรือเชื่อมโยงกันกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยนำข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ มาปฏิบัติ โดยอนุโลม และให้ใช้คำว่า “แก้ไข” เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นนั้นกำหนด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมโครงการต่างๆ ให้อยู่ในลักษณะพร้อมที่จะบรรจุในเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาจึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายณพพล ประกอบแสง)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ประวัติศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา

ตำบลท่านาเป็นตำบลเก่าแก่ประมาณ ๑๐๐ กว่าปีมาแล้ว ประชากรส่วนใหญ่พูดภาษาพื้นเมือง (ภาษาใต้) และนับถือศาสนาพุทธ ตั้งอยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา อำเภอเกาะปง จังหวัดพังงา มีหมู่บ้านทั้งสิ้น ๔ หมู่บ้าน แต่เดิมตำบลท่านามีแม่น้ำไหลผ่านไปสู่มหาสมุทรอินเดีย ครั้นโบราณชาวอินเดียนำเรือสำเภาล่องมาค้าขายเป็นประจำ สองฝั่งลำน้ำจึงอุดมสมบูรณ์ เหมาะกับการประกอบอาชีพ ต่อมาได้มีนายทุนมาซื้อที่ดินของชาวบ้าน เพื่อนำไปทำเหมืองแร่ดีบุก ชาวบ้านจึงเปลี่ยนจากอาชีพด้านการเกษตรมาเป็นลูกจ้างในเหมืองแร่แทน เนื่องจากมีรายได้มากกว่า เมื่อมีการเลิกทำเหมืองแร่ ชาวบ้านก็กลับมาประกอบอาชีพด้านการเกษตรดังเดิม แต่ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เสื่อมโทรมจากการทำเหมืองแร่ดีบุก

ตำบลท่านา ยกฐานะจากสภาตำบลท่านาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศลงวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๙ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีผลบังคับใช้ ในวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปง ได้ยุบรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การยุบรวมองค์การบริหารส่วนตำบลกับองค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ จัดว่า แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงประกาศยุบองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปง โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา และเรียกชื่อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาจนถึงปัจจุบัน

๑.๒ ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอตะกั่วป่า ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดพังงา ประมาณ ๔๒ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลตำตั่ว	อำเภอตะกั่วป่า	จังหวัดพังงา
- ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลทุ่งคาโงก และตำบลลำกิ	อำเภอเมือง	
- ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลเหล	อำเภอท้ายเหมือง	จังหวัดพังงา
- ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหมาะ	อำเภอเกาะปง	จังหวัดพังงา

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้เขียวชอุ่ม บรรยากาศร่มรื่น มีแม่น้ำไหลผ่านตลอดทั้งตำบล เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร แต่ก็มีพื้นที่บางส่วนของตำบลเป็นพื้นที่แบบดินเหนียวปนทราย ไม่สามารถทำการเกษตรได้ เนื่องจากเคยเป็นพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ดีบุกมาก่อนจึงทำให้สภาพดินส่วนใหญ่ไม่อุดมสมบูรณ์เนื่องจากหน้าดินถูกชะล้างกลายเป็นพื้นที่เสื่อมโทรม ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมตำบลท่านาและตำบลเกาะปง

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศ มีลักษณะแบบมรสุมเขตร้อน มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปี ซึ่งแบ่งฤดูกาลได้ ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือน ธันวาคม - มีนาคม อุณหภูมิเฉลี่ย ๓๒ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๗๘๕.๑๐ มิลลิเมตร

- ฤดูฝน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือน เมษายน - พฤศจิกายน อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๑ องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๔,๕๕๓.๓๐ มิลลิเมตร

๑.๕ ลักษณะดิน เป็นดินร่วนปนทราย เหมาะสำหรับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้

๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๑๓๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๕,๖๒๕ ไร่

๒.๒ จำนวนหมู่บ้าน/การเลือกตั้ง

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีหมู่บ้านทั้งสิ้น ๘ หมู่บ้าน โดยมี ๑ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๒ บ้านฝายท่า ตำบลท่านา อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่านาบางส่วน สำหรับอีก ๗ หมู่บ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา โดยแยกได้ ดังนี้

ตำบลท่านา

- หมู่ที่ ๑	บ้านท่านา	- หมู่ที่ ๒	บ้านฝายท่า
- หมู่ที่ ๓	บ้านปากพู่	- หมู่ที่ ๔	บ้านบางพาง

ตำบลกะปง

- หมู่ที่ ๑	บ้านบางกุ่ม	- หมู่ที่ ๒	บ้านกะปง
- หมู่ที่ ๓	บ้านลำรู่	- หมู่ที่ ๔	บ้านท่ากะได

๓ ประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๗๕๙ คน แยกเป็น ชาย ๒,๓๕๒ คน หญิง ๒,๔๐๗ คน มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๒,๐๒๓ ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๓๔.๗๓ คน/ตารางกิโลเมตร ดังนี้

หมู่ที่/บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครัวเรือน
ตำบลท่านา				
หมู่ที่ ๑ บ้านท่านา	๒๙๐	๓๔๑	๖๓๑	๒๓๒
หมู่ที่ ๒ บ้านฝายท่า	๓๖๐	๓๕๔	๗๑๔	๓๔๕
หมู่ที่ ๓ บ้านปากพู่	๓๙๐	๓๕๕	๗๔๕	๒๖๔
หมู่ที่ ๔ บ้านบางพาง	๔๓๑	๔๒๐	๘๕๑	๓๘๕
รวม	๑,๔๗๑	๑,๔๗๐	๒,๙๔๑	๑,๒๒๖
ตำบลกะปง				
หมู่ที่ ๑ บ้านบางกุ่ม	๒๑๔	๒๒๓	๔๓๗	๑๘๘
หมู่ที่ ๒ บ้านกะปง	๓๖๔	๔๐๒	๗๖๖	๓๑๔
หมู่ที่ ๓ บ้านลำรู่	๑๖๗	๑๙๕	๓๖๒	๑๗๓
หมู่ที่ ๔ บ้านท่ากะได	๑๓๖	๑๑๗	๒๕๓	๑๒๒
รวม	๘๘๑	๙๓๗	๑,๘๑๘	๗๙๗
รวมทั้งสิ้น	๒,๓๕๒	๒,๔๐๗	๔,๗๕๙	๒,๐๒๓

* แหล่งที่มา : ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนและบัตร อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีสถานศึกษาในพื้นที่ จำนวน ๔ แห่ง ได้แก่

- โรงเรียนบ้านกะปง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- โรงเรียนกะปง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- โรงเรียนบ้านปากพู้ (รองหงส์ทองรัฐรังสรรค์) ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๔.๒ สถาบันและองค์กรทางศาสนา องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ประชากรทั้งหมดนับถือศาสนา พุทธ และมีวัด จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

- วัดป่าโมกข์ (วัดปากพู้) ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- วัดโสมสีตาราม (วัดกะปง) ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๔.๓ งานประเพณีท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีงานประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

- งานวันขนมไทย จะจัดขึ้นในระหว่างช่วงเดือนสิงหาคม ของทุกปี
- งานแห่กระเจาดเดือนสิบ จะจัดขึ้นในวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ของทุกปี
- งานให้ทานไฟและงานวันเด็ก จะจัดขึ้นในช่วงเดือนมกราคม ของทุกปี
- งานลอยกระทง จะจัดขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี
- งานวันสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ จะจัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน ของทุกปี

๔.๔ การสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีศูนย์บริการสาธารณสุข จำนวน ๓ แห่ง ซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพอนามัย การให้ภูมิคุ้มกันโรค การป้องกันโรค การระงับโรคติดต่อ และการวางแผนครอบครัว ได้แก่

- โรงพยาบาลกะปงชัยพัฒน์ ตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านปากพู้ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกะปง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลกะปง อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๔.๕ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- มีสถานีตำรวจ จำนวน ๑ แห่ง อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๕. ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

- ถนนลาดยาง	จำนวน ๙ สาย ระยะทางรวม ๓๑.๕๐ กิโลเมตร
- ถนนคอนกรีต	จำนวน ๔๕ สาย ระยะทางรวม ๖๐.๒๗ กิโลเมตร
- ถนนลูกรัง	จำนวน ๗๗ สาย ระยะทางรวม ๑๑๘.๔๕ กิโลเมตร
- สะพานคอนกรีต	จำนวน ๑๕ แห่ง
- สะพานเหล็ก	จำนวน ๑ แห่ง
- สะพานไม้	จำนวน ๑ แห่ง

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีอัตราการมีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ ๙๙ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด

๕.๓ การประปา

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน

๕.๔ การโทรคมนาคม

มีที่ทำการไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การประกอบอาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ได้แก่ การทำสวนยางพารา การทำสวนปาล์ม น้ำมัน การทำสวนผลไม้ เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด จำปาตะ ลองกอง ฯลฯ ซึ่งเป็นผลไม้ที่มากเป็นอันดับหนึ่งของตำบล แต่เนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในการจัดการและปรับปรุงจึงทำให้ได้ผลผลิตต่ำ นอกจากนี้การขายผลผลิตมักจะผ่านพ่อค้าคนกลางของการรวมกลุ่มและไม่มีตลาดกลางสำหรับจำหน่าย แลกเปลี่ยนสินค้า หากมีการปรับปรุงและส่งเสริมการตลาด ผลผลิตก็สามารถส่งเสริมเป็นอุตสาหกรรม การเกษตรได้

อาชีพด้านหัตถกรรมจะเป็นอาชีพเสริมของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาที่ว่างเว้นจากการทำสวน เพราะประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางพารา ซึ่งการกรีดยางนั้นจะเริ่มทำงานตั้งแต่เวลา ๐๒.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ผลผลิตด้านหัตถกรรม ได้แก่ หมวกใบร่มข้าว ไม้กวาดดอกอ้อ ตะกร้าไม้ไผ่ ดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น

๖.๒ หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา

การพาณิชย์

- โรงแรม ๑ แห่ง ได้แก่ โรงแรมกะปงการ์เด็นรีสอร์ท ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลท่านา อำเภอ กะปง จังหวัดพังงา

การท่องเที่ยว

- น้ำตกหินลาด ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลกะปง อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- น้ำตกลำรู ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ตำบลกะปง อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- น้ำตกแล่งหิน ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
- บ่อน้ำพุร้อนคลองปลายพู่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีและงานประจำปีในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา

- งานวันสารทเดือนสิบ
- งานวันลอยกระทง
- งานวันขนมไทย
- ประเพณีให้ทานไฟ

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาจะเป็นภาษาใต้

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- หมวกใบร่มข้าว
- ไม้กวาดดอกอ้อ
- ขนมทองม้วน
- ขนมเต้าส้อ
- เครื่องแกง
- ตะกร้าสาน

๘. แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ พื้นที่ป่าที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาท่ากะได และเทือกเขาปลายพู่ ซึ่งเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา และป่าไผ่ เป็นป่าแน่นทึบที่มีเรือนยอดติดต่อกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่าหลายชนิด เช่น ไม้ยาง ไม้ยุง ตะเคียน นาคบุตร เป็นต้น เหมาะสำหรับอนุรักษ์และบำรุงรักษาไว้เพื่อประโยชน์ทางนิเวศวิทยาและจัดเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งพื้นที่ป่าดังกล่าวเป็นแหล่งต้นน้ำคลองกะปง คลองท่ากะได และคลองปลายพู่ นอกจากนี้ยังมีน้ำตกและบ่อน้ำพุร้อนตามธรรมชาติหลายแห่ง แต่ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์และพัฒนาให้เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป

๘.๒ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- คลองสายสำคัญ จำนวน ๓ สาย ได้แก่ คลองกะปง คลองท่ากะได และคลองปลายพู่
- ห้วย หนอง บึง และอื่นๆจำนวน ๔๓ สาย
- น้ำตก จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ น้ำตกหินลาด น้ำตกลำรู่ และน้ำตกแล่งหิน
- บ่อน้ำพุร้อน จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ บ่อน้ำพุร้อนคลองปลายพู่

๘.๓ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	จำนวน ๘ แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน ๙ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน ๔ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๘ แห่ง

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ในปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาในหลายมิติทั้งในมิติเศรษฐกิจที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลกระทบการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ มิติทางสังคมที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ มิติสิ่งแวดล้อมที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และมิติของการบริหารจัดการภาครัฐที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อนจากการรวมกลุ่มภายในภูมิภาคและการเปิดเสรีด้านต่าง ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ที่รอบคอบและครอบคลุมเพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

วิสัยทัศน์ประเทศ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมและการสนับสนุนโครงการตามแนวพระราชดำริ
 - ดำเนินโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา
 - ส่งเสริมประชาธิปไตยในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ส่งเสริมประชาธิปไตยในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ดำเนินโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกराช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาลประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติเพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคง
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบสุข สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้า ให้กับประเทศชาติภูมิภาคและโลกอย่างยั่งยืน
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๑.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่นๆนำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ

พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกันโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน

๑.๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเองประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๑.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชนประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกัน การเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๑.๑.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๑.๑.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส

โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการ ปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่ จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการ พัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวก ยุติธรรมตามหลักนิติธรรม ประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมี ความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความ ทำลายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของ บริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็ม ศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บน พื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดเป้าหมายหลัก ของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีด ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดย ใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสม กับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและ

เร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๖๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็น การพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่าง ยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

บทบาทของภาค ภาคใต้มีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับภาคและประเทศจากการท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง และแหล่งท่องเที่ยวทางบกที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกันได้และเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาค โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมันที่มีการผลิตและการแปรรูปเพื่อการส่งออก ตลอดจนภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนา กับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะด่านชายแดนที่มีมูลค่าการค้าสูงสุดของประเทศ

ทิศทางการพัฒนาภาค เป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคใต้ (S Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEARL โดยมุ่งยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาตรฐาน ปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (P: Premium Services & Tourism) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตสำหรับสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาค (E: Environment & Natural Resources Reservation) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (A: Agro-based Industries and Organic Farmland) ส่งเสริมการนำงานวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของภาคเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง (R: Research, Innovation & Technology) และพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกภูมิภาค (L: Linked Economic Corridor)

เป้าหมายรวม

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคได้ลดลง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอ มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย และสามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทั้งในภาคและระหว่างภาคได้อย่างสะดวก อาทิ ท่าเรือ ระบบขนส่งสาธารณะ และระบบสื่อสารและสารสนเทศ เป็นต้น

(๒) ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยวและส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว

(๓) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและสร้างสรรค์ที่เน้นมาตรฐานและสนับสนุนการท่องเที่ยวสีเขียว อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพและการแพทย์ เชิงธุรกิจและการประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเมืองเก่า และการท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน เป็นต้น โดยใช้เรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ความโดดเด่นของแต่ละพื้นที่เป็นจุดขายเพื่อเพิ่มมูลค่าและดึงดูดนักท่องเที่ยว

(๔) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะต่างๆ

๒. พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร และนครศรีธรรมราช เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ และสามารถสร้างมูลค่าให้กับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

(๒) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพในอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมัน เพื่อการแปรรูปขั้นกลางและขั้นปลายให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง อาทิ อุตสาหกรรมล้อยางและถุงมือยาง และอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ เป็นต้น

(๓) สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs และ Start Up ในการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาและเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรม

๓. พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพผลผลิตโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ให้มีการผลิตผลผลิตขั้นต้นที่มีคุณภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมัน รวมทั้ง ส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่ายนวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบพัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

(๒) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของภาค เช่น ข้าว ไม้ผล กาแฟ พืชสมุนไพร ปศุสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้า

(๓) ต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบเกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณโดยรอบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา โดยใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับสู่ Smart Modern Farm

(๔) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และความมั่นคงทางด้านอาหารและรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย

(๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ SMEs และธุรกิจ Start up เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเป็นอัตลักษณ์และแข่งขันได้

(๖) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนภาคการเกษตรให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะระบบน้ำชลประทานและการขนส่งสินค้าเกษตร

(๗) พัฒนาระบบตลาดที่ทันสมัยและมีความหลากหลายให้กับเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร

๔. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพและป้องกันความเสี่ยงจากภัยพิบัติธรรมชาติ โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนและท้องถิ่น และใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับทรัพยากรแต่ละชนิดและแต่ละสภาพพื้นที่

(๒) บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

(๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

(๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งขยะ น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ

๕. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านชายแดนให้เอื้อต่อการค้าการลงทุน โดยมี แนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบโลจิสติกส์ด้านการขนส่งสินค้าและการผ่านแดนบริเวณด่านชายแดนให้สามารถเชื่อมโยงโครงข่ายทั้งภายในและต่างประเทศได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) สนับสนุนมาตรการจูงใจให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดการค้าการลงทุนในพื้นที่

(๔) เตรียมความพร้อมกำลังแรงงานที่มีศักยภาพเพื่อรองรับการประกอบกิจการในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

๖. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และสามารถเชื่อมโยง การค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และกลุ่มประเทศ BIMSTEC (จังหวัด ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

(๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชียใต้

(๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนองเมียนมาควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งสองฝั่ง ทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช โดยสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิตส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร

โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจากการผลิตน้ำมันปาล์มไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่า พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ

(๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติการส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) โดยเน้นกรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มและยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้และการท่องเที่ยววิถีชุมชน

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

(กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล)

พันธกิจ (Mission)

๑. ฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

๒. เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลายนำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายเน้นประสบการณ์การเรียนรู้ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณสุขโรค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลกเพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔. ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจรให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืนเพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕. พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมสิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗. พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. เพื่อให้ผู้ประกอบการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒. เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจรเพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓. เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน
ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความพร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน โดยแยกเป็นศักยภาพร่วมและศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดังนี้

ก. แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก (World Class Wellness Tourism)

ข. แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน (Sustainable High-Value Agriculture) เพื่อความมั่นคงทางอาหาร ปลอดภัยและยั่งยืน

ค. แหล่งประมงทะเลชั้นนำของประเทศ (Andaman Seafood Paradise) และปศุสัตว์มูลค่าสูงอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเศรษฐกิจและเยียวยาผู้ประกอบการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

วัตถุประสงค์

ก. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและเยียวยาผู้ประกอบการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ให้สามารถกลับมาสู่ภาวะปกติหรือดีกว่าและปลอดภัยยิ่งกว่าเดิม

ข. เพื่อเร่งรัดการจ้างงาน พัฒนา หรือเพิ่มทักษะอาชีพ บุคลากรด้านการการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

ค. เพื่อเร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว

ง. เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการร่วมมือเพื่อหาแนวทางในการฟื้นฟู เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

๑. ขยายเวลาการพักชำระหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจ รวมถึงลดดอกเบี้ยให้ระหว่างการพักหนี้

๒. สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับฟื้นฟูกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-๑๙

๓. เร่งศึกษาพฤติกรรมความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการระบาดของ COVID-๑๙ เพื่อพัฒนามาตรฐานและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ (New normal tourism)

๔. จัดตั้งกองทุนระดับท้องถิ่นเพื่อเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบด้วยมาตรการสร้างแรงจูงใจด้านภาษี

๕. เร่งสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายชุมชนท้องถิ่นให้สามารถจัดการกับวิกฤติเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่นความปลอดภัยและการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว

๑. เร่งยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๒. ยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวทางความปลอดภัยด้านสุขอนามัย

๓. เร่งรัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การประกอบกิจการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายหรือการหลอกลวงนักท่องเที่ยว เป็นต้น

๔. เร่งจัดการบริหารระบบบริการสาธารณสุขให้สามารถรองรับสภาวะวิกฤติใหม่ได้อย่างฉับไวและเพียงพอ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-๑๙ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ บุคลากรด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑. เร่งการจ้างงาน ผู้ว่างงาน ผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด ๑๙

๒. ฝึกอบรมอาชีพใหม่ หรือเพิ่มทักษะใหม่ ๆ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

๑. ศึกษาผลการดำเนินงาน จุดอ่อน จุดแข็ง (Pros & Cons) ของโมเดลการป้องกันและแก้ปัญหาในต่างประเทศหรือเมืองที่มีความใกล้เคียงกัน เพื่อนำมาออกแบบแนวทางให้เหมาะสม เช่น Phuket Tourism Sandbox

๒. สนับสนุนให้เกิดโอกาสและแนวทางใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในท้องถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

ก. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและความปลอดภัย

ข. เพื่อศึกษาวิจัยและสร้างนวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

ค. เพื่อพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวและกิจการเกี่ยวเนื่อง

ง. เพื่อพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่ากฎหมาย และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

จ. เพื่อสร้างการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานให้มีศักยภาพรองรับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๒. พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๔. พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สินรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๕. ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๖. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด

๗. เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศและทางทะเล ที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก

๘. วางแผนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค อาทิ พลังงานไฟฟ้า น้ำอุปโภคบริโภค ให้เพียงพอต่อการขยายตัวของการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในอนาคต

๙. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากครัวเรือนและกิจกรรมด้านเศรษฐกิจอย่างครบวงจร เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม re-use, recycle

๑๐. พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุล เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและการเป็นบ้านหลังที่สอง (Second home) ของชาวไทยและชาวต่างชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๒. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพยากรณ์แนวโน้มทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคต

๓. ศึกษา วิจัย และสร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดอันดามัน

๔. วางแผนการพัฒนาศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว

๕. พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

๖. วางระบบการบริหารจัดการ สร้างความสมดุลการขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยวและการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว

๗. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจบนฐานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว

๘. จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะลงทุนในด้านท่องเที่ยวอันดามัน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

๑. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรมและผู้เรียน

๒. พัฒนาคู่มือ ผู้ประกอบการให้มีทักษะการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๓. จัดตั้งศูนย์หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาทักษะภาษา Reskill/Upskill ประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลายตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ ที่เน้นคุณภาพและเพิ่มมูลค่าจากฐานทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก (World Class Value-Based Tourism) Satun Geo-Park, Phuket Gastronomy city, อ่าวเจมส์บอนด์ ฯลฯ เช่น Romantic Andaman Route, Andaman Go Green

๒. กำหนดจุดเน้นเพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวระดับโลก โดยเชื่อมโยงจุดแข็งในพื้นที่และกิจกรรมระหว่างกลุ่ม เช่น เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอันดามัน การเชื่อมโยงสปากับเชิงการแพทย์ (Andaman Health Tourism)

๓. สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า

๔. สนับสนุนให้มีระบบติดตาม ระบบการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๕. สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งศึกษาและเสนอการปรับปรุงร่างกฎหมายที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก

๑. พัฒนาและยกระดับการตลาดท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในตลาดโลก

๒. ใช้ข้อมูล Big data วิเคราะห์ในการสร้างภาพลักษณ์และจัดการข้อร้องเรียน ด้านการท่องเที่ยวการบริการ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม

๓. การเชื่อมโยงการบริการระหว่างธุรกิจการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบและผู้เล่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แพคเกจที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ

๔. ขยายตลาดโดยสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงวิสาหกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับท่องเที่ยวชุมชน

๕. ในการท่องเที่ยวแต่ละแบบ เชื่อมโยงธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อบริการที่ดี และยุติธรรมต่อนักท่องเที่ยว เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทำการเชื่อมโยงการบริการเชิงการแพทย์ การบริการสปา การบริการรถเช่า ของฝาก ฯลฯ

๖. พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และส่งเสริมการนำข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนา

๗. เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

๘. พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๙. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวเน้นการ สื่อสารที่เป็นจุดแข็งและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๐. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการเติบโตด้านการตลาดท่องเที่ยวในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

ก. เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่

ข. เพื่อสร้างและพัฒนานวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ ให้ได้ผลผลิตใหม่ ๆ และการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ และมูลค่าสูง (เหนี่ยวน้อยได้มาก Less for more)

ค. เพื่อพัฒนาเกษตรกรและส่งเสริมการรวมกลุ่มให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ง. เพื่อส่งเสริมการเกษตร เกษตรแปรรูป ให้ได้มูลค่าและมีผลผลิตสูง

จ. เพื่อสร้าง ยกระดับ และพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติก ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

๑. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อให้เกิดสมดุลและเพิ่มมูลค่าการเกษตร

๒. พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร จัดทำโครงการธนาคารน้ำใต้ดินอย่างจริงจังและเร่งด่วน

๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดิน สนับสนุนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเกษตรกร

๔. พัฒนาระบบการขนส่ง (Logistic) ผลผลิตทางการเกษตร อาหารทะเล ทั้งทางบก ทางราง ทางอากาศ ทางน้ำ ให้มีประสิทธิภาพและราคาที่แข่งขันได้

๕. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากการเกษตร เช่น น้ำเสีย ขยะ มูลฝอยและสิ่ง ปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๖. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด เพื่อลดต้นทุนการเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา

๑. พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูง ให้เป็นผลิตภัณฑ์เรือธงของอันดามัน (Andaman Seafood Paradise) ๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหาร การเกษตรสมัยใหม่ ตามแนวทางการสร้างเศรษฐกิจ BCG และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ประชาชน

๓. ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนากระบวนการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๔. วิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนการผลิตเพื่อตอบสนองความมั่นคงทางอาหารของกลุ่มจังหวัดอันดามัน และตอบสนองการท่องเที่ยวของกลุ่มในอนาคต

๕. ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย

๖. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม งานวิจัย และการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่

๗. ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้

๘. ศึกษาข้อปัญหาทางกฎหมายที่ส่งผลการพัฒนาเกษตรกรรม การประมง การปศุสัตว์ และดำเนินแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๙. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทักษะให้กับเกษตรกรและส่งเสริมการรวมกลุ่ม

๑. พัฒนาเกษตรกรและเครือข่ายการทำงานให้มีทักษะและศักยภาพในการทำเกษตรสมัยใหม่

๒. พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร

๓. ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์วิสาหกิจชุมชนหรือรูปแบบบริษัทประชารัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกกลุ่ม

๔. สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนให้มีมูลค่าผลผลิตสูง และครบวงจร

๑. ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นแหล่งอาหารทะเลระดับโลก (Andama Seafood Paradise)

๒. ส่งเสริมภาคการเกษตรให้ใช้เทคโนโลยีช่วยในการผลิตและแปรรูปอย่างครบวงจรเพื่อลดต้นทุน และได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูง ในลักษณะ Smart Farming หรือ Precision Agriculture การทำเกษตรแม่นยำโดยใช้เทคโนโลยี IoT

๓. ส่งเสริมให้ทำเกษตรยั่งยืนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสามารถพึ่งพาตนเองได้ เกิดความมั่นคงทางอาหาร ความเข้มแข็งของเกษตรกร การหมุนเวียนของเศรษฐกิจในชุมชน BCG Economy ด้วยหลักศาสตร์พระราชฯ

๔. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้กับเกษตรกรอย่างครบวงจรโดยเฉพาะแพะ

๕. จัดหาแหล่งทุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ กองทุนและวางแผนบริหารต้นทุนการเกษตรแนวใหม่

๖. ส่งเสริมการจัดโซนนิ่งสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้าสำคัญของจังหวัด และ/หรือสินค้าเกษตรทางเลือกให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ให้ดำเนินการได้ครบห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทุกจังหวัดอันดามัน

๗. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนความร่วมมือภาคการเกษตร สร้างเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

๑. ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลาง หรือ Digital Platform ด้านการค้าผลผลิตทางการเกษตรเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งในและต่างประเทศ

๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำและวางแผนทางการเติบโตอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมการเป็นประตูการค้า การลงทุน ด้านสินค้าการเกษตร เชื่อมโยงการค้าชายแดน บนฐานโครงสร้างการคมนาคมที่หลากหลาย เช่น ศูนย์กระจายสินค้าทางการเกษตร ศูนย์จำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูป โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

๔. สร้างกิจกรรมการค้าระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค เช่น มหกรรมเกษตรแฟร์ มีตลาดกลางระดับจังหวัดแลกเปลี่ยนสินค้า มหกรรมสินค้าไทยเมียนมาร์ตลาดชายแดนระดับกลุ่มจังหวัด

๕. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร

๖. พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบันเกษตรกรในกลุ่มจังหวัด

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิ

วัตถุประสงค์

ก. เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวกด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและปลอดภัย

ข. เพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

ค. เพื่อพัฒนาการศึกษาให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ง. เพื่อลดปัญหาและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

จ. เพื่อกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

ฉ. เพื่อเพิ่มสมรรถนะระบบสาธารณสุขกลุ่มจังหวัดอันดามัน

ช. เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ

ซ. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน ให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ให้สามารถดำเนินชีวิตและธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ

๒. ปรับปรุงและวางแผนระบบไฟฟ้าให้มีความเสถียร เพียงพอ และทั่วถึง รองรับการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจในอนาคต

๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม ขนส่งมวลชน ที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีอันชาญฉลาด (Smart mobility) เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เช่น โครงการรถไฟฟ้ารางเบา

๔. ส่งเสริมการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง เพื่อรองรับสังคมแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ (e-Learning) และการดำเนินชีวิตวิถีใหม่

๕. สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกแบบผังเมือง และโครงสร้างทางกายภาพ ให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส (Universal design) และการส่งเสริมสุขภาพของคนทุกช่วงวัย เช่น สถานที่ออกกำลังกายทางจักรยาน

๖. ส่งเสริมการเปิดประตูการค้า การลงทุน และการขนส่งระดับภูมิภาค ด้วยการคมนาคมหลากหลาย รูปแบบเชื่อมโยงต่อยอดเป็นศูนย์กลางทางการค้า เช่น Marina hub พัฒนาเป็นเส้นทางทางทะเลเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน มาเลเซีย พม่า และภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก SEC สนามบินนานาชาติ ท่าเทียบเรือน้ำลึก ท่าเรือระนอง และถนนที่เชื่อมต่อกัน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

๑. บริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนจากขยะและสิ่งเหลือใช้

๒. แก้ปัญหาการจัดการน้ำเสียให้มีการกำจัดอย่างถูกวิธี ไม่ทลายสภาพแวดล้อม และสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้

๓. ลดปัญหาและวางแผนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change)

๔. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งบริหารการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลตาม Carrying capacity ในภาพรวมของชายฝั่งทะเลอันดามัน

๕. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระดับครัวเรือนและชุมชน เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล เช่น Solar roof การสร้างโรงไฟฟ้าชุมชน รถไฟฟ้า แก๊สชีวมวล

๖. สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้เกิดกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการแก้ปัญหาขยะน้ำเสีย และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การสร้างต้นแบบ Best Practice ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อบริหารจัดการ ติดตาม และเฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๘. ยกระดับความร่วมมือระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนานโยบายและกลไกในการบริหารจัดการมลพิษไร้ขอบเขตอย่างยั่งยืน เช่น P.M. ๒.๕

๙. จัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อันดามันอย่างคล่องตัวและทันเหตุการณ์

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน

๑. พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูง เป็นแรงงานเบรื่องปัญญา (Knowledge worker) เพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ (Reskill/New skill) ตอบโจทย์ความต้องการและการพัฒนาแห่งอนาคต เช่น ธุรกิจเกี่ยวกับดิจิทัล (e-Sport, Data Science, AI) ธุรกิจเกี่ยวกับสุขภาพ (การดูแลผู้สูงอายุ เครื่องมือแพทย์ สมุนไพร กัญชา) โลจิสติก

๒. พัฒนาทักษะคนทุกช่วงวัยให้สูงขึ้น (Up-skill) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเปิดโอกาสสู่สาขาอาชีพใหม่ ๆ

๓. พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับสากลปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Resilience)

๔. พัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรม และการอยู่ร่วมกันกับชนหลายชาติ หลายวัฒนธรรม (พหุวัฒนธรรม)

๕. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Digital literacy) เช่น การใช้ Social media, eCommerce อย่างปลอดภัยและมีวิจารณญาณ เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง

๖. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาเกียรติภูมิประโยชน์ของชาติและสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ความเป็นไทย จิตสาธารณะ วินัย ความรับผิดชอบ และซื่อสัตย์สุจริต

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

๑. ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนยากจนกลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูงให้เข้าถึงบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษาได้อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

๒. ส่งเสริมอาชีพกลุ่มเปราะบาง ๒ กลุ่มคนยากจน ไร้บ้าน ให้มีที่ยืนในสังคมและพึ่งตนเองได้

๓. ส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินที่อยู่อาศัย

๔. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการสำรวจ วิเคราะห์ บริหารจัดการ เชื่อมโยงการพัฒนาความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่กลุ่มเปราะบาง

๕. พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ ให้สามารถเฝ้าระวัง ป้องกัน และติดตาม ปัญหาด้านสังคม ความรุนแรงในครอบครัว การดูแลกลุ่มคนยากจน กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้ภาวะพึ่งพิงสูง

๖. บูรณาการความร่วมมือด้านกฎหมายและการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างมาตรการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ด้อยโอกาส ขาดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน

๑. ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจตาม BCG Economy Model เพื่อดึงดูดเชิงด้านความหลากหลายของทรัพยากรทั้งในทะเลและบนบกของอันดามันร่วมกับวัฒนธรรมอันดามันสู่เศรษฐกิจในท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต สร้างความมั่นคงให้แก่ชุมชนอย่างทั่วถึงได้

๒. ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น ให้เข้มแข็งเติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันจากผลกระทบของเศรษฐกิจมหภาค เช่น วิกฤตสุขภาพ วิกฤตเพื่อสังคม โครงการหนึ่งโรงแรมหรือหนึ่งผู้ประกอบการหนึ่งชุมชน

๓. พัฒนา SME วิกฤตสุขภาพ วิกฤตเพื่อสังคม ให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

๔. จัดตั้งกองทุนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา อบรมอาชีพใหม่ และสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน เพื่อลด การพึ่งพางบประมาณภาครัฐ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการภาครัฐ

๕. สร้างสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ลดปัญหาครอบครัว แหว่งกลาง แยกแยก ปัญหาหย่าร้าง ปัญหายาเสพติด

๖. ป้องปรามและปราบปรามการใช้จ่ายยาเสพติด และรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของยาเสพติด โดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

๗. วางแผนแก้ปัญหาสังคมผู้สูงอายุอย่างจริงจัง เร่งสนับสนุนสุขอนามัย สร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการมีบุตรเพิ่ม เพื่อลดภาระของคนวัยทำงานในอนาคต เช่น เพิ่มอัตราการรอดชีวิตของทารกแรกเกิด พัฒนาคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่น

๘. ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย สุขอนามัย เพื่อสุขภาพที่ดีทั้งกายและ ใจ

๙. ยกระดับกลไกความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สถาปนาเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กฎหมาย และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกช่วงวัย ในการสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้สถาบันครอบครัว ลดปัญหาการค้ำมนุษย์ เช่น การจัดค่ายพัฒนาเยาวชน การทำงานแบบรัฐร่วมราษฎร์หลักการทำงานร่วมกัน แบบบูร (บ้าน วัด โรงเรียน)

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

๑. ใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน สร้างมาตรการป้องกันความเสี่ยง การบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการแก้ปัญหาจากภัยพิบัติ โรคอุบัติใหม่ และวิกฤตต่าง ๆ รวมทั้งความไม่สงบ ในประเทศเพื่อนบ้าน

๒. พัฒนาระบบการแพทย์แม่นยำ ทันสมัย รักษาโรคซับซ้อน กลไกการบริหารจัดการวัคซีน และเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่ ภัยพิบัติ และการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย

๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อประเมินความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน

๔. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการป้องกันแก้ปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่าง ๆ

๕. พัฒนาทุนมนุษย์ให้สามารถปรับตัว ยืดหยุ่น เรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว (Resilience)

แนวทางการพัฒนาที่ ๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๑. ผลักดันโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว เกษตรกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมในอนาคต

๒. พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ประชาสังคม โดยจัดกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือบูรณาการทุกภาคส่วน

๓. กำหนดให้จังหวัดในฝั่งอันดามันเป็นเขตปกครองตนเอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารมิติต่าง ๆ

๔. ส่งเสริมช่องทางตรวจสอบและเพิ่มความโปร่งใสในการใช้งบประมาณของภาครัฐ

๕. สร้างศูนย์การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ติดตามและคาดการณ์ในการบริหารจังหวัดในอนาคต

๖. ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการแต่ละระดับ

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนา : "ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ เกษตรยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ พังงาแห่งความสุข"

พันธกิจ (Mission)

๑. เร่งส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

๒. สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมและที่เกี่ยวเนื่อง เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของรายได้

๓. สร้างความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ประชาชนมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพังงาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสมุนไพรต้นแบบ บนอัตลักษณ์ของพื้นที่

๒. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจภาคเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง) ให้สามารถแข่งขันได้ เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนและครัวเรือนตามแนวศาสตร์พระราชา

๓. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน และความหลากหลายทางชีวภาพ

๔. ประชาชนจังหวัดพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีสังคมน่าอยู่สู่การเป็น Smart living /Smart people ภายใต้แนวคิด "พังงาแห่งความสุข"

๕. ประชาสังคม มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒/ปี (จากฐานนักท่องเที่ยวปี ๒๕๖๓ ที่มีจำนวน ๑,๒๑๓,๔๒๑ คน และรายได้ จำนวน ๑๑,๓๒๙ ล้านบาท)

๒. มูลค่าสินค้าภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นและปลอดภัยได้มาตรฐาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕/ปี (จากฐานข้อมูล GPP ปี ๒๕๖๒ ที่มีจำนวน ๑๗,๕๙๙ ล้านบาท)

๓. สัดส่วนคนจนหรือร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน (Poverty line) ไม่เกินร้อยละ ๒.๗๕ (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒.๗๕) ค่ากลางของประเทศร้อยละ ๖.๑๔

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดพังงา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาจังหวัดพังงาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพ

๒. เพื่อยกระดับรายได้จากภาคการท่องเที่ยวและการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เพิ่มขึ้นจากระดับชุมชนสู่ระดับประเทศและภูมิภาค

๓. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและปลอดภัย

๔. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตแนวใหม่(New Normal) รวมถึงท่องเที่ยวดิจิทัล

เป้าหมาย

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพ

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว เฉลี่ยร้อยละ ๒ เมื่อเทียบกับปีก่อน (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๒๑๓,๔๒๑ คน)

๒. อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว เฉลี่ยร้อยละ ๒ (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑๑,๓๒๙ ล้านบาท)

๓. ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดพังงา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง ปลอดภัยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒. พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการและบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง

๓. ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับตลาดยุคใหม่

๔. สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๕. เสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบนพื้นฐานของความสะอาด ปลอดภัย

๖. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการ การท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างเสริมและพัฒนากิจกรรมเพื่อสร้างมูลค่าควบคู่การบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาภาคเกษตรให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มจากการผลิต แปรรูป และการค้า

๒. เพื่อพัฒนาส่งเสริมเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ ให้มีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคและการส่งออก

๓. เพื่อสร้างคลังอาหาร สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้พอเพียง สำหรับการบริโภค ในครัวเรือนสู่การส่งออก

เป้าหมาย

๑. มูลค่าสินค้าภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นและปลอดภัยได้มาตรฐาน

๒. เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีอาชีพมั่นคงและรายได้จากภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๓. ทรัพยากรทางการเกษตรมีการนำไปใช้เพื่อพัฒนากิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

คุ่มค่า

๔. พัฒนากิจกรรมแบบครบวงจรบนฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์

พระราช

ตัวชี้วัด

๑. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ จากบันทึกที่ผ่านมา (จากฐานข้อมูล GPP ภาคเกษตร ปี ๒๕๖๒ ที่มีจำนวน ๑๗,๕๙๙ ล้านบาท)

๒. จำนวนแปลงภาคเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่มีจำนวน ๗๓๐ แปลง)

๓. จำนวนดินที่ได้รับการบริหารจัดการและฟื้นฟูในภาคเกษตร (๑,๐๐๐ ไร่/ปี) (จากฐานข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มีจำนวน ๒,๐๐๐ ไร่)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยี(Smart Farm) ให้เกษตรกรเข้าถึงและทั่วถึง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิต

๒. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรอย่างเหมาะสม

๔. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/ศาสตร์พระราช

๔. ส่งเสริมพัฒนาต่อยอดสู่การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรในเชิงพาณิชย์

๖. ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการแบบครบวงจรให้กับสถาบันเกษตรกร/เกษตรกรรุ่นใหม่

๗. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาและพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : สงวนรักษา อนุรักษ์ ปั่นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพอย่างสมดุลยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้จังหวัดพังงาเติบโตอย่างยั่งยืนบนเศรษฐกิจสีเขียว
๒. เพื่อรักษาทุนทรัพย์ (ต้นทุนของจังหวัด) ป่าไม้ สัตว์น้ำ/ป่า ระบบนิเวศวิทยา ให้คงความยั่งยืน

๓. เพื่อสงวนรักษา อนุรักษ์ ปั่นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
๔. เพื่อส่งเสริมและขยายผลกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการป้องกันอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยง

เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสู่ความสมดุลและยั่งยืน
๒. บริหารจัดการน้ำทุกครัวเรือนในทุกพื้นที่ มีน้ำอุปโภคบริโภคในชุมชนอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

ตัวชี้วัด

๑. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู ๑๐๐ ไร่/ปี หรือ ๑๐,๐๐๐ กล้า/ปี (จากฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐,๑๓๙ กล้า)
๒. จำนวนเครือข่าย/กลุ่ม/ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕/ปี (จากฐานปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๑,๗๘๖ คน)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและขยายผลกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
๒. กำหนดเขตการใช้พื้นที่ประโยชน์ที่ดิน และแหล่งน้ำให้เหมาะสม
๓. ส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคงและน่าอยู่

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (อยู่ดีอยู่ดีกินดีมีสุขและปลอดภัย)

๒. สร้างพังงาศึกษาหรือสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดช่วงวัย
๓. เพื่อฟื้นฟูมรดกสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติและฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔. สนับสนุนกลุ่ม องค์กรชุมชน สังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมให้มีความอยู่ดีมีสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน

๕. ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างงาน สร้างรายได้และขยายโอกาสผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้เข้าถึงและทั่วถึง

เป้าหมาย

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงยั่งยืน
๒. ประชาชนสามารถดำรงชีพภายใต้บรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมได้อย่างปกติสุข

๓. เพื่อให้ประชาชนชาวจังหวัดพังงาสามารถพึ่งตนเองได้
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนในพื้นที่ ในการมีส่วนร่วมต่อการแก้ไขปัญหาทางสังคม
๕. ป้องกันสาธารณภัยทุกรูปแบบ (ระดับตำบลสู่จังหวัด) โดยเฉพาะการป้องกันอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยงภัย
๖. ส่งเสริมและพัฒนาภาคสังคมและการดูแลคนไร้ที่พึ่งและการสาธารณสุข
- ตัวชี้วัด**
๑. ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๐.๐๓ (จากฐานข้อมูลปี ๒๕๖๒ ที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ ๐.๖๒๖๔)
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อย ๘๐/ปี
- แนวทางการพัฒนา**
๑. ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ "พังงาศึกษา"
๒. เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้และการเข้าถึงสวัสดิการ
๓. เพิ่มประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- สาธารณภัย
 - อุทกภัย
 - อุบัติภัย และอื่นๆ
๔. ส่งเสริมจิตสำนึกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงและปัญหาอาชญากรรม
๕. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพลังทางสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑.๔.๑ วิสัยทัศน์

"เมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำ เศรษฐกิจยั่งยืน คุณภาพชีวิตมั่นคง พังงาเมืองแห่งความสุข"

๑.๔.๒ เป้าประสงค์

๑. เพิ่มศักยภาพ และรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. สินค้าเกษตรมีคุณภาพ เกษตรกรมีรายได้
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑.๔.๓ พันธกิจ

๑. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม วิถีชุมชนตามศักยภาพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัด
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน มีความหลากหลาย มีภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมที่สวยงาม น่าอยู่ ปลอดภัย
๓. พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่มีคุณภาพ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตลอดจนการเพิ่มมูลค่าผลผลิต
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ

ของท้องถิ่น

๖. ส่งเสริมและรักษาประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามให้คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์

๗. ส่งเสริมกีฬาทุกระดับเพื่อสุขภาพและความเป็นเลิศ

๘. สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการเกษตร

๙. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดพังงา

ประกอบด้วย

๑.๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพังงา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม และวิถีชุมชน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาเส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวให้สะดวก ปลอดภัย

๒. ปรับปรุง พื้นฟู พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อม เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

๓. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

๔. สนับสนุนการลงทุนภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

๕. พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๗. สืบสานประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๘. สนับสนุนเทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน บนพื้นฐานของความพอเพียง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และครัวเรือนเกษตรกร

๒. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน

๓. สนับสนุนเทคโนโลยี นวัตกรรม จุลรบบรวมและระบายสินค้าทางการเกษตร

๔. สร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๕. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๖. สนับสนุนพืชอัตลักษณ์ประจำถิ่น และพืชเศรษฐกิจใหม่

๗. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา กีฬาและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. สนับสนุนให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเข้าถึงการบริการของภาครัฐ

๒. ส่งเสริมสุขภาพทุกวัย โดยเฉพาะเด็กและผู้สูงอายุ

๓. พัฒนาคุณภาพของศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียน

๔. ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลสุขภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๕. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๖. สนับสนุนให้เยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษา ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง

๗. เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรทางการศึกษา

๘. สนับสนุนระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาให้ทันสมัย

๙. ส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอย และบำบัดน้ำเสียอย่างเป็นระบบ

๑๐. สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๑. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้รู้ถึงโทษของยาเสพติด

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อพัฒนาท้องถิ่นไว้ดังนี้

**"แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีเกษตรกรรมยั่งยืน
เลื่องลือประเพณีและวัฒนธรรม ชาวกะปง-ท่านามีคุณภาพชีวิตที่ดี"**

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา ได้แบ่งยุทธศาสตร์การพัฒนานออกเป็น ๖ ด้าน ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและเศรษฐกิจ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูอย่างยั่งยืน
๓. ผลผลิตทางการเกษตรได้มาตรฐาน เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. อนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ให้คงอยู่
๕. ชาวกะปง-ท่านามีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่
๖. การบริหารจัดการตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ประชาชนมีส่วนร่วมและเคารพต่อกติกา

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการ ดูแล อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการทำเกษตรกรรม
๔. ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๕. ระดับคุณภาพชีวิตของชาวกะปง-ท่านาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการ ดูแล อนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
๓. รายได้จากการทำเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
๔. ประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๕. ระดับคุณภาพชีวิตของชาวกะปง-ท่านาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๖. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนากองทุนเพื่อเยาวชนเชิงนิเวศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการ คูคลอง อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวกะปง-ท่านาอย่างทั่วถึง
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยประชาชนมีส่วนร่วม

๒.๖ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมให้คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วิถีเกษตรกรรมยั่งยืน เลื่องลือประเพณีและวัฒนธรรม ชาวกะปง-ท่านามีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis วิเคราะห์ปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weaknesses – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จุดแข็ง (Strengths = S)

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยได้กำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว

๒. มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง และยังคงสภาพธรรมชาติ เช่น น้ำตก บ่อน้ำพุร้อน ฯลฯ

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

๑. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญและทักษะเฉพาะทาง ด้านการท่องเที่ยว

๒. โครงการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวต้องใช้งบประมาณสูง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาไม่มีงบประมาณในการพัฒนาการท่องเที่ยว

๓. ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จัก

๔. แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในเขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ ยากต่อการพัฒนาและลงทุน

โอกาส (Opportunities = O)

๑. รัฐบาลได้กำหนดให้กลุ่มจังหวัดอันดามัน เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวสูง

๒. ตลาดการท่องเที่ยวในภูมิภาค ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

๓. การขยายตัวทางเศรษฐกิจภายในจังหวัด ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาสามารถใช้ตลาดภายในจังหวัดเป็นฐานในการขยายตัวด้านการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยว

อุปสรรค (Threats = T)

๑. ปัญหาเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม และดินถล่ม เป็นต้น

๒. ปัญหาการเมืองภายในประเทศ ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติขาดความมั่นใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths = S)

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. พื้นที่ส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติพื้นที่ป่าที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาท่ากะโด และเทือกเขาปลายพู่ ซึ่งเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบเขา

และป่าไผ่ เป็นป่าแน่นทึบที่มีเรือนยอดติดต่อกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่าหลายชนิด เช่น ไม้ยาง ไม้ยาง ตะเคียน นาคบุตร เป็นต้น

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

๑. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญและทักษะเฉพาะทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำ

โอกาส (Opportunities = O)

๑. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ภาคส่วนต่างๆ ให้ความสนใจ และให้ความสำคัญกับการดูแลรักษา ป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุปสรรค (Threats = T)

๑. ประชาชน และนักท่องเที่ยวบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในการดูแล อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังมีการรุกรานพื้นที่ป่า

๒. การบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพหรือเข้มงวด

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengths = S)

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการเกษตรและเศรษฐกิจ โดยได้กำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเกษตรและเศรษฐกิจ

๒. ชุมชนเมืองเก่าสามารถใช้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำได้ดี

๓. ระดับราคาที่ดินยังมีราคาถูกเมื่อเทียบกับจังหวัดข้างเคียง

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

๑. ขาดแคลนแรงงานในภาคเกษตร นายทุนนิยมใช้แรงงานต่างด้าวเพราะค่าแรงราคาถูกกว่า

๒. งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

โอกาส (Opportunities = O)

๑. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน “โครงการเศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

๒. มีความโน้มเอียงสูงที่นักลงทุนจากภายนอก ตลอดจนนักลงทุนบนเกาะภูเก็ตจะกระจายการลงทุนหรือย้ายถิ่นการผลิตมายังจังหวัดพังงา

๓. มีภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพการเกษตร การประมง และปศุสัตว์

อุปสรรค (Threats = T)

๑. สภาพการทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจท้องถิ่น

๒. เกษตรกรบางส่วนไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

จุดแข็ง (Strengths = S)

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ โดยได้กำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

๒. มีการกำหนดส่วนราชการเพื่อรองรับภารกิจอำนาจหน้าที่ ได้แก่ กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

๓. มีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

๑. งบประมาณมีไม่เพียงพอในการดำเนินการทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

โอกาส (Opportunities = O)

๑. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

๒. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

อุปสรรค (Threats = T)

๑. จังหวัดพังงาไม่มีสถานศึกษาในระดับปริญญาหลากหลายเหมือนกับจังหวัดใกล้เคียงทำให้ กลุ่มเยาวชนต้องไปศึกษาระดับปริญญาในต่างจังหวัด

๒. ความครอบงำทางวัฒนธรรมของยุคข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนค่านิยมเกี่ยวกับการบริโภค ส่งผลต่อวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปของเด็ก เยาวชนและประชาชนในปัจจุบัน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต

จุดแข็ง (Strengths = S)

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต โดยได้กำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนด้านคุณภาพชีวิต

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

๑. ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญและทักษะเฉพาะทางด้านสาธารณสุข

๒. งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส (Opportunities = O)

๑. รัฐบาลมีนโยบายให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒. มีองค์กรในงานสุขภาพภาคประชาชน อสม. ที่มีจิตบริการในการให้บริการ

๓. มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง พร้อมในการเข้ามาประสานงานร่วมมือ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

อุปสรรค (Threats = T)

๑. มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เพิ่มขึ้น

๒. แรงงานต่างด้าวก่อให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาโรคติดต่อต่างๆ ปัญหา ด้านสังคมต่างๆ เพิ่มขึ้น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

จุดแข็ง (Strengths = S)

๑. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความมุ่งมั่น มีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และประชาชนมีส่วนร่วมตามหลักการปกครองแบบการกระจายอำนาจ ได้กำหนดนโยบายให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้าง เป็นไปในลักษณะที่เสริมประสิทธิภาพซึ่งกันและกัน และมีความสัมพันธ์และประสานงานกันเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้การเมือง การบริหาร ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท่านา มีความเข้มแข็ง

๓. เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

๔. การเมืองในพื้นที่ไม่รุนแรง ประชาชนส่วนใหญ่อยู่กันแบบเครือญาติ

จุดอ่อน (Weaknesses = W)

๑. งบประมาณมีจำนวนจำกัด จึงไม่เพียงพอในการดำเนินการก่อสร้างอาคารสถานที่ และจัดซื้อครุภัณฑ์ขนาดใหญ่

๒. อัตราบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในปัจจุบัน ไม่เพียงพอต่อการรองรับภารกิจต่างๆ

โอกาส (Opportunities = O)

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ให้อำนาจท้องถิ่นในการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๒. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการกระจายอำนาจการบริหารให้ท้องถิ่นดำเนินการเองตามที่กฎหมาย และระเบียบกำหนด

อุปสรรค (Threats = T)

๑. การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลยังขาดความแน่นอน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถวางแผนในการดำเนินงานได้ในระยะยาว

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการบริหารส่วนภูมิภาคและส่วนกลางยังเป็นลักษณะของการควบคุมมากกว่าการกำกับดูแล และยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความชัดเจนของอำนาจหน้าที่ระหว่างหน่วยงาน

๓. สถานะทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด พังงา	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพังงา	ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๒	เป้าหมายที่ ๙	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม และวิถีชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการท่องเที่ยว	ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่	- แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	- กองช่าง
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑๐ หมวดหมู่ที่ ๑๑	เป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ เป้าหมายที่ ๑๕	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพอย่างสมดุลยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา กีฬาและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการดูแล อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ	- แผนงานการเกษตร	- กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด พังงา	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพังงา	ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวนา	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๑ หมวดหมู่ที่ ๕ หมวดหมู่ที่ ๗	เป้าหมายที่ ๒ เป้าหมายที่ ๘ เป้าหมายที่ ๙	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ สร้างเสริมและพัฒนาการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่า ควบคู่การบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน บนพื้นฐานของความพอเพียง	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการเกษตรและเศรษฐกิจ	ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	- แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา - แผนงานการเกษตร	- กองช่าง - สำนักปลัด
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๑๒ หมวดหมู่ที่ ๑๓	เป้าหมายที่ ๔	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้นั่นคงและน่าอยู่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา กีฬาและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	ส่งเสริมและสนับสนุนประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามให้คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของท้องถิ่น	- แผนงานการศึกษา - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ - แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	- กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด พังงา	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพังงา	ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลท่านา	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๔ หมวดหมู่ที่ ๘ หมวดหมู่ที่ ๙	เป้าหมายที่ ๓ เป้าหมายที่ ๑๖	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคงและน่าอยู่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา กีฬาและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านคุณภาพชีวิต	พัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวกะปง-ท่านาอย่างทั่วถึง	- แผนงานสาธารณสุข - แผนงานสังคมสงเคราะห์ - แผนงานเคหะและชุมชน - แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน - แผนงานงบกลาง	- สำนักปลัด - กองช่าง
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๒ หมวดหมู่ที่ ๑๓	เป้าหมายที่ ๑๖	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคงและน่าอยู่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษา กีฬาและสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการเมือง การบริหาร	ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยประชาชนมีส่วนร่วม	- แผนงานบริหารงานทั่วไป - แผนงานการรักษาความสงบภายใน - อุตสาหกรรมและการโยธา	- สำนักปลัด

